

اصغر جهانگیر با اشاره به برکات طرح «هر مسجد، یک حقوق دان» گفت: تلاش می‌کنیم افرادی که برای بار اول جرمی را مرتکب می‌شوند، حتی‌الامکان راهی زندان نشوند و از مجازات‌های جایگزین برای آنها استفاده گردد. لذا از همه ظرفیت‌های برای این امر استفاده می‌کنیم و مسجد در رأس همه این ظرفیت‌ها قرار دارد. جهانگیر، معاون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم و سخنگوی

تلاش دستگاه قضا برای استفاده از فعالیت‌های مسجدی

حاج‌رضا قانع در گفت‌وگو با «جام‌جم» از نیم قرن خدمت به فرهنگ حسینی گفت

رسم عاشقی را از پدر آموختم

بابای مروت گروه هیات

امام حسین (ع) محسوب می‌شود. حاج‌آقا قانع که همراه سایر برادرانش نقش مهمی در برگزاری مجالس حسینی در مشهد و سایر شهرهای کشور دارد، در این گفت‌وگو از خاطرات و دغدغه‌های خود درباره این عرصه‌گفت.

مربی راه و رسم عاشقی

پدرم از ذاکرین سیدالشهدا(ع) بود. همچنین خانواده من با اهل‌بیت(ع) ارتباط معنوی داشتند. من نیز که بیشترین وقت از عمرم را با پدر سپری می‌کردم، در این مرادوات راه و رسم عشق به امام حسین(ع) را آموختم. تشویق پدر، صدای نسبتاً آماده و علاقه‌ام موجب شد تا در این مسیر قدم بگذارم. البته عنایت اهل‌بیت(ع) مهم‌تر از اراده من بود. اقرار می‌کنم که داشتن صدای خوب برای مداحی به‌من انگیزه مضاعفی داد تا به ساخت اهل‌بیت(ع) عرض ارادت کنم. اولین مداحی بنده در محله خودمان بود. قبل از این‌که به خدمت سربازی بروم در مجالس خانگی روضه‌خوانی می‌کردم و پس از آن در محافل عزاداری شهرستان‌های دیگر هم از بنده دعوت می‌شد. آن زمان که رسماً وارد این عرصه شدم، ۱۷ساله بودم، هرچند از بچگی می‌خواندم اما در این سن که بودم، کم‌کم برای مداحی از مشهد به دیگر شهرها سفر کردم. یزد و کاشان جزو اولین مقصدهای سفرهای من برای مداحی بود. پدر و مادر من در بارای مداحی تشویق می‌کردند. این مسأله به من انگیزه می‌داد تا ذاکر بهتری برای امام حسین(ع) بشوم. علاوه‌براین افرادی از مباحان و شاعران آیینی که با پدرم دوست بودند نیز مشوق من شدند. همه این مسائل باعث شد تا انگیزه‌ام چندبرابر شود و به مداحی و روضه‌خوانی برای امام حسین(ع)

قوه قضاییه در گفت‌وگو با شبستان درباره نقش مساجد در کاهش آسیب‌های اجتماعی با اشاره به سابقه مساجد و اثرگذاری آنها در روند انقلاب اسلامی اظهار کرد: اعتقاد دارم مساجد مهم‌ترین سنگ‌راهی بودند که ما از طریق آنها توانستیم نظام طاغوت را شکست دهیم. درواقع آن چیزی که توانست ارتش طاغوت و جریان ساواک را کنار بزند، آن خونی بود که با فریادالله اکبر در مساجد جوشید.

نهضت امام نیز با هیات‌های مؤتلفه در داخل مساجد آغاز شد. روحانیون نیز در داخل مساجد به روشنگری و بصیرت‌افزایی مردم پرداختند و همین امر به پیروزی انقلاب اسلامی منجر شد. وی تصریح کرد: نقش مساجد به‌عنوان کانون مبارزه و محلی که در آن همه فعالیت‌ها و همه رویدادها در منظر دیداست، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد.

حضور پیداکردیم. خود من و دوستان همراه ذوق و شوق حضور در کنار رزمندگان داشتیم. هرکدام از مایک بخش از کار را برعهده می‌گرفتیم. یکی صدای خوبی داشت و عهده‌دار مداحی بود، یکی منبری رفت‌ود دیگری دعامی خواند. می‌خواهم این را بگویم که کسی جمع‌ما را ساماندهی نمی‌کرد، بلکه علاقه به رزمندگان ما را به جبهه کشاند.

مداح باید حال مردم را بفهمد

در جلسات شب‌های سه‌شنبه که در محضر استاد اکبرزاده بودیم، من خیلی از نکات مهم منبرداری و روضه‌خوانی برای امام حسین(ع) را فراگرفتم، زیرا حضور در محضر بزرگان و پیشکسوتان خود درس است. هر کلمه نقدکردن و تشویق اساتید درس بود و باعث رشد و ترقی ما می‌شد. همین رشد و ترقی مباحان مشهدی باعث شد تا از سوی هیأت‌های مذهبی یزد و کاشان اقبال نشان داده شود. این نکته را هم متذکر شوم که مردم و هیأت‌های مذهبی کاشان و یزد بسیار دقیق هستند و عزاداری‌های مفصلی دارند. از این رو انتخاب مباحان و روضه‌خوانان توسط هیأت‌های یزد و کاشان بسیار حساب‌شده است. در اولین سفری که همراه یکی از بزرگان مداحی مشهد به یزد سفر کردم جمعیت زیادی آمده بودند. اگر اشتباه نکنم دهه اول محرم بود و عزاداری بسیار خوبی برگزار شد. من کم‌سن‌وسال بودم و روحانی بزرگاری که به‌عنوان منبری و روضه‌خوان آمد، بسیار معروف و کاربلد بود. در این شرایط مداحی کردن من در جوار آن بزرگان کمی سخت بود، اما همان دعای خیر پدر و مادر و لطف اهل‌بیت(ع) بازم همراه من شد. طوری که آن ۱۰ روز تا

شهادت امام حسن‌عسکری(ع) ادامه پیدا کرد و مادر شهرهای مختلف منبر رفتیم و روضه‌خوانی کردیم. یادم هست آخرین شهری که حضور پیدا کردیم، ساوه بود. نکته‌ای که باید خدمت مباحان تازه‌کار عرض کنم این است که برای شرکت در مجلس امام حسین(ع) و روضه‌خوانی باید با مردم ارتباط برقرار کرد. مثلاً کسی که در شهر دیگری غیر از زادگاه و محل زندگی خود مداحی در مجلس اهل‌بیت(ع) را پذیرفته است باید در همان یکی دو روز اول با مردم ارتباط برقرار کند، بتواند تفاوت فرهنگی بین مردم شهر خود و شهری که میزبانش شده است را متوجه شود، حال و هوای مردم را درک کند و نیاز مستمع را متوجه شود. این‌که مداح در جلسه روضه‌خوانی به این فهم برسد مردم و پامنبری را همراه خود میکند.

روضة برای یاران امام حسین(ع) یکی از اتفاق‌های مهم دوران زندگی ما، رویدادهای پس از پیروزی انقلاب اسلامی بود. مهم‌ترین آنها نیز آغاز جنگ تحمیلی و حضور خالصانه رزمندگان در عرصه دفاع مقدس محسوب می‌شود. در ایامی از دوران جنگ تحمیلی، در اهواز پشت خط مقدم بودم که در آن لوازم و نیازات رزمندگانی که در عملیات شرکت می‌کردند آماده می‌شد. در همان ایام همراه برخی رفقا برای حضور در جمع رزمندگان به جبهه رفتیم. یکی از همراهان ما در آن دوران حاج‌آقا مقدسیان بود. خاطرم هست، هوا خیلی گرم بود و ما خدمت عزیزان ارتش رسیدیم. در همان هوای بی‌اندازه گرم فکرم مراسم دعا و توسلی برگزار شد. یکی از نکات آن مجلس حال‌وهوای عجیب رزمندگان و توسل آنان بود. در اهواز نیز مراسمی برگزار شد و در خدمت رزمندگان بودیم، هر لحظه از آن مراسم برای من خاطره است. در ایامی که در خدمت رزمندگان بودیم دوشنبه‌ها و پنجشنبه‌ها برنامه داشتیم.

این نکته را هم عرض کنم که ما به‌صورت خودجوش در جبهه

برش

توصیه‌های پدرانهِ پیرغلام امام حسین (ع) به مباحان جوان

من در این مدت ۵۰ساله که در دستگاه امام حسین(ع) خدمت کرده‌ام به این نتیجه رسیده‌ام که مداحی ۲۰درصد آکنسایی و ۸۰درصد دیگر ذاتی است. یعنی مداح باید ذاتاً ذوق و شوق مداحی داشته باشد. کسی که در این عرصه قدم می‌گذارد باید ظرافت‌های مسیر را بشناسد و بداند چه سخنی را در چه زمانی بگوید که دور از شأن اهل‌بیت(ع) نباشد. من معتقدم برای مداحی تنها صدای خوب داشتن کافی نیست، بلکه فهمیدن جایگاه مدح اهل‌بیت(ع) نیز لازم است. همچنین مداح باید ذائقه مستمع را بشناسد و با توجه به سلیقه آنها نوع آهنگ، شعر و مدح را انتخاب کند. اینها ظرافت‌هایی است که مباحان جوان باید آنها را در نظر بگیرند. جوانان بدانند که وظیفه آنان افزایش معرفت و شناخت مستمع است. جوانان دقت کنند که هر سخنی را بر زبان نیاورند. مخصوصاً نسبت به «بی‌بی»ها دقت کنند. حضرت زهرا(س) و زینب‌کبری(س) ارج و قرب ویژه‌ای دارند. مراقبت کنند که نسبت به دختران سیدالشهدا(ع) از واژه‌های بامعنی استفاده کنند. در اوج احساسات سخنی نگویند که دل عشاق اهل‌بیت(ع) به درد بیاید. ما در روز قیامت در برابر تک‌تک این کلمات باید جوابگو باشیم. سلیقه شخصی مباحان نباید بر معرفت و شناخت غلبه کند. درست است که مجلس حسینی باید شور داشته باشد اما حواس مان باشد که قبل از آن شعور لازم است؛ این مجلس مورد رضایت آقا امام حسین(ع) خواهد بود.

هیأت

HEYAT

دوشنبه ۱۸ فروردین ۱۴۰۴ ۱۴۰۴ شماره ۷۰۱۲

اشک

داغ ایرانیان

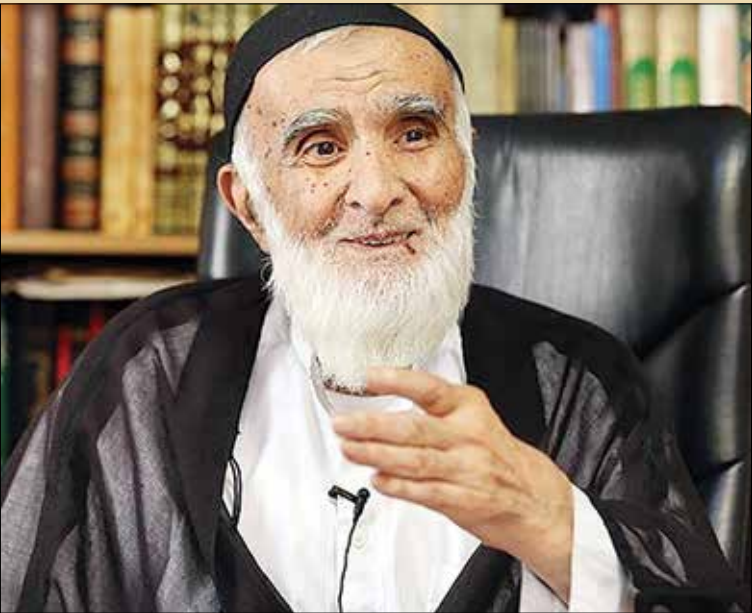
در تخریب قبرستان بقیع

۱۲سال پیش در چنین روزی، هشتم شوال ۱۳۴۴ قمری پس از محاصره مدینه، تخریب قبرستان بقیع روی داد و این قبرستان و بقعه‌های آن به فتوای مفتیان مدینه، و توسط شیخ عبدالله بلبهد، قاضی القضاات سعودی ویران شد؛ ازجمله بارگاه چهار امام شیعیان: امام حسن(ع)، امام سجاد(ع)، امام باقر(ع) و امام صادق(ع). وهابیان دو بار، ابتدا در ۱۲۲۰ قمری و سرانجام در ۱۳۴۴قمری با تانکابه فتوای ۱۵تن از مفتیان مدینه، مبنی بر ممنوعیت اجماعی ساختن بنا بر روی قبور و لزوم تخریب آن، به ویران‌کردن اماکن و بقعه‌های بقیع پرداختند. تخریب بقیع، واکنش مردم و عالمان بسیاری را در ایران، عراق، پاکستان، شوروی سابق و ... برانگیخت. دولت وقت ایران، در واکنش به تخریب اماکن مقدس مسلمانان، یک روز عزای عمومی اعلام کرد و در پی آن به رسمیت شناختن کشور تازه تأسیس سعودی، سه سال به تعویق افتاد. قبرستان بقیع پس از تخریب، به زمینی مسطح تبدیل شد، اما محل قبور چهار امام شیعه با سنگ‌هایی مشخص شده است. تلاش‌های عالمان شیعه و همچنین دولت ایران برای ایجاد سالیانی بر روی قبور ائمه بقیع و همچنین ساختن دیواری در اطراف قبور، به‌رغم موافقت اولیه دولت عربستان سعودی، هیچ‌گاه به نتیجه نرسید.

جایگاه و اهمیت قبرستان بقیع

بقیع، جنه البقیع یا بقیع‌العرقده (نام بقیع پیش از ظهور پیامبر اسلام)، مهم‌ترین قبرستان مسلمانان در مدینه بوده و بنابر روایات اسلامی، مورد توجه ویژه حضرت محمد(ص) بوده است. بقیع، محل دفن چهار تن از امامان معصوم و بسیاری از صحابه و تابعین است. بارگاه امامان شیعه، بیت‌الاحزان و چند بقعه دیگر، در سال ۱۲۹۷ قمری در قبرستان بقیع پابرجا بوده است. این بناها پس از تخریب اول، و در پی بازپس‌گیری مدینه از وهابیان، بنابر دستور محمود دوم، سلطان امپراتوری عثمانی، در سال ۱۲۳۴ قمری ساخته شده بود. چنان‌که مرادمیرزا، فرزند عباس‌میرزا و مشهور به حسام‌السلطنه، در کتاب خود نوشته، دست‌کم تا سال ۱۲۹۷ قمری، در بقعه امام حسن(ع)، امام سجاد(ع)، امام باقر(ع) و امام صادق(ع) در قبرستان بقیع، علاوه بر محراب، ضریح چوبی سبزرنگی وجود داشته و بیت‌الاحزان منسوب به حضرت زهرا(س) پشت بقعه چهار امام شیعه بوده است. بنابر سفرنامه ایازخان قشقایی، صندوق‌دار ایل قشقایی که در سال ۱۳۴۱ قمری، یعنی دو سال پیش از تخریب کامل بقیع نوشته شده، مزار چهار امام شیعه، در یک بقعه قرار داشت و قبر هرکدام، معلوم بوده است. ایازخان قشقایی همچنین از وجود بقعه‌های ابراهیم فرزند پیامبر (ص) و عبدالله بن جعفرطیار در بقیع سخن گفته و در کوچه‌ای نزدیک بقیع، بقعه‌هایی منسوب به صفیه عمه پیامبر(ص)، عاتکه بنت‌عبدالمطلب، حضرت‌ام‌البنین(س) مادر حضرت عباس(ع) و چند تن دیگر از بنی‌هاشم را دیده است. چنان‌که مظفر اعلم، نماینده دولت ایران در جده، در نامه‌ای خطاب به کمیسون دائمی حج در ۲۱آذر ۱۳۲۰ شمسی نوشته، بقیع بعد از تخریب توسط وهابیان در ۱۳۴۴قمری، قبرستانی است که تمامی ساختمان‌های قبور ائمه خراب شده و قبور بزرگان دین مشخص نیست. وی در همین نامه بر لزوم جلب موافقت دولت عربستان برای ساختن دیواری با پنجره‌های آهنی در اطراف محوطه قبور چهار امام شیعه تأکید کرده است. با این‌حال، رسول جعفریان معتقد است ملاقات عبدالرحیم صاحب‌فصول حائری (۱۳۶۷-۱۲۹۴)، از علمای تهران، با ملک عبدالعزیز سعودی، موجب شده است بخشی از بقیع که قبور چهار امام شیعه در آن است، مانند بخش‌های دیگر بقیع تسطیح نشده و دست‌کم محل دقیق قبور ائمه(ع)، همچنان مشخص باشد.

قاب

یادی از حاج‌علی آهی

۱۶ فروردین‌ماه در تقویم مباحان کشور سالروز

وفات چهره‌های نام‌آشنایی بود. سالگرد

درگذشت یک پیر دلسوخته و صاحب‌سبک،

مرحوم حاج‌علی آهی که برای جامعه مباحان

کشور تلاش و خدمات بسیاری داشت. همچنین

درگذشت پدر شعر انقلابی مشهد حاج‌محمود

اکبرزاده، شاعر و مداح اهل‌بیت(علیهم‌السلام)

هم در این روز بود. مباحان دیگری همچون

محمد علامه و علی‌اصغر یونسیان هم در این

روز به رحمت خدا رفته‌اند. مرحوم آهی زندگی

پرفرازونشیب را تجربه کرد و با کوله‌باری از

آموزه‌های دینی از محضر عالمانی چون آیت‌الله

میلانی، بخش‌ عظیمی از مباحان و ذاکران شهر

تهران را آموزش داد و ۹ سال پیش دار فانی را

وداع گفت.

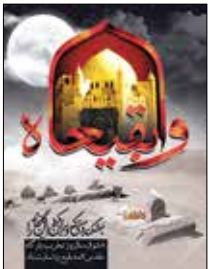
تاریخ

تکیه‌خوانی بویانفر

برای سالروز تخریب بقیع

هیأت ریحانه‌النبی سلام‌الله‌علیها به‌مناسبت هشتم شوال، سالروز تخریب قبور ائمه بقیع، آیین تکیه‌خوانی را در منطقه شمیرانات تهران برگزار می‌کند. این مراسم از مسجد صاحب‌الزمان (عج) واقع

در خیابان دولت، خیابان اختیاریه آغاز و به سمت حسینیه جنت‌البقیع، واقع در میدان اختیاریه برگزار خواهد شد. در این مراسم که از ساعت ۲۱ امروز دوشنبه ۱۸فروردین برگزار می‌شود، محمدحسین بویانفر و دیگر ذاکرین اهل‌بیت(علیهم‌السلام) مرثیه‌خوانی می‌کنند. قبرستان بقیع یا بقیع العرقده، کهن‌ترین قبرستان مسلمانان در شرق شهر مدینه در کشور عربستان و محل دفن چهار تن از امامان شیعه و دیگر وابستگان پیامبر اسلام (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) و بسیاری از صحابه و مسلمانان است. این قبرستان در حمله وهابیان در هشتم شوال سال ۱۳۴۴ تخریب‌شده و آرامگاه امامان بقیع ویران گردید، که به این روز یوم‌الهدم می‌گویند. برخی هیئات کشور در غم این حادثه، مراسم عزاداری برپا می‌کنند.

یکی از مباحان پیشکسوت تهران درگذشت

ابراهیم صدیق، مداح خوب و ارزنده و ذاکر دلسوخته اهل‌بیت(علیهم‌السلام) که عمری در راه خدمت به پیرغلامان اباعبدالله(علیه‌السلام) زحمت کشید، عصر روز ۱۲ فروردین ۱۴۰۴ آسمانی شد. این مداح

اهل شهری، در خانه مباحان مدت‌ها به‌عنوان مسئول روابط عمومی، در کانون مباحان استان تهران به‌عنوان نایب‌رئیس و در جوامع مداحی شهری هم مسئولیت‌های متعدد داشت. مراسم تشییع پیکر ابراهیم صدیق، پنجشنبه ۱۴فروردین از ساعت ۱۰ صبح از میدان شهری به سمت حرم مطهر حضرت عبدالعظیم حسنی(علیه‌السلام) برگزار و پیکر این مداح پیشکسوت در حرم طواف داده شد و سپس در قطعه ۱۰۹، ردیف ۲۵، شماره ۶۹ در کنار مزار مادرش به خاک سپرده شد. مراسم بزرگداشت این مداح، در حسینیه قرأنت قرآن (اثنی عشری) عصر جمعه ۱۵فروردین ۱۴۰۴ برپا گردید. چند مداح دیگر نیز در ایام نوروز امسال، دار فانی را وداع گفتند.

